

گه وری

سه لاحتین بولوت
(سته نپول)

وهختا ل بهر چاقین وئ دهستین میترئ وئ که له میچه
دکن و دشینن نه سکه ریج، گه وری هئ بووکا دو مه هی
یه، ل سهر ئیستاسیونا ترینئ یا دیاربه کری گافا ئوورینی
ب ترینا سهوقیانئ دکه فه، دکه فشه فش و ب ری دکه فه،
ئه و روویخه ب قهرامپوشکان خیرخیزی دکه، پورئ
خوه تهف ده هلدکه، ب تهپکان ب چونگین خوه، ب
کولکان ب سینگا خوه دکه فه، ب دوو ده باز دده، دبیتزه
و دبلینه:

مارئ رهش، مارئ رهش، ته چهر خورتئ مینا بهرانه کی
ژ خوه ره داقورتاند و تو چووی!

ژ وئ رۆژا کو سه برا دلئ وئ بریون و ب قرده وهک
ئاگر د داوئ ده به، ته باتی نه دهاتئ. تاما دهقئ وئ خه را
بوو بوو و تو تشت پی خوهش نه دهات. ژ خوارن و
قه خوارنئ که تبسو. خولقئ وئ بوو بوو وهک ژه هری.
که سی نه ویریبوو ل حالئ وئ بیرسیا. هنان ژئ ره بگوتا
«تو چاوانئ؟» وهکی دژوون لی دابن، پی تاده دهات.
هه لا ب خوه سوویا خوه ره قهت ل ههف نه دکر. ئاقا
ههر دویان د جویه کی ده نه دچوو. د مالئ ده ههر رۆژ شهر
و په قچوون بوو.

قه ده رهک ولۆ ده ریاس بوو. نزانیبوو وئ چاوا بکه. لی
باش تی گهیشتبوو کو بیمیری گه له کی زوره، ب شهقئ
رانه دزا.

خه و لی هه رمیبوو. دناف جهان ده ژ ئیقارئ هه تا
دهستئ سبه هئ خوه قرده و وئ ده دقولپاند. دۆشهک پی
فرهه، بالگیف پی دریز و لحیف پی مه زن دهات، ل سهر
بالگیف ل شوونا سه ری میترئ خوه دنیری و هه تا د بهر
کیلان ره په ریک بفریانا ب کولکان پی دکهت. خه وا
بووکا تهزه د بنئ لحیفا رژی ده ئیدی نه دهات. دهر دکهت

ناف گوند، بی نارمانج خوه فر ده و وی ده زیز دکر،
رۆژ ب رۆژ، ب ژمار تام دو سال دهرباس بوو، لی
ژ میتری وی تو خه بهر تونه بوو. ل کوو بوو، ساخ بوو،
مری بوو نزانیبوو. ل گوند قالا حه ربا کۆره بی دبوو. لی
رۆژی تشتهک دهاته گوتن. وی ژى نه ما زانیبوو کیژان
راسته، تهنی راستیهک هه بوو کو گوری ئیدی نه ما ب
خوه کاریبوو.

سه ری سبه هه کی، ب بانگا دهنگی مه لی ره، چاخا ب
خوه هه سیا لنگی خوه ل لحتفا سه ر خوه دا و چه ند کر وی
ئالیی ئۆده بی. رابوو سه ر خوه، سینگا خوه دهرخست
ده رقه، تلیتین خوه دناف هه ف ره دهرباس کرن، ده ستی
خوه د سه ر سه ری خوه ره قولپاند، خوه فر ده و وی ده
قه زه لاند، تاژان دا خوه و مؤفکین پشتا خوه یه ک ب
یه ک قریاندن. پاشی خوه هوب کر سه ری دکی و ژ ور ژى
خوه چ کر سه ر سه ر سنووقی. تلیتین خوه چریاندن، ل
چه پکان خست، دوسی دهنگ لیاندن، ره قسی و
دهوندری ئۆده بی ده، دا چندکان. لی تینا دلئ وی
نه دشکه ست. ده ری قه کر و خوه ئاقیت ده رقه. دیک و
میشکین ل هه وشئ کول دۆرا هه ف دچوون و ده اتن
ژ بهر بایئ وی ته ف ب هه وا که تن. چووکی ل سه ر
قووماختین خینی، وه ک دهنگی شیرقینیا که فکانیه کی
چووبه وان، ماتمایی ل دۆرا خوه نی رین. گه وری
کولیمه کین خوه داگرتن، سینگا خوه دا پیش و دناف
تهیر و ته بایی عه جیمایی ره مه شیا. جوتی مه مکان
سه ری ژى سته ندبوون و نه ده اتن زه فتی. دهه زکین و ب
بهؤسته کی ل پیشیا وی دمه شیان. سه ری وان وه ک
سه ری که فوکی ل سه ر ئاقزیمکان، ژ بو کو ئاقا د ده فی
خوه ده داقورتین دسه ر خوه ره ل خوه دی دنترین. که فر و
کوچین ل سه ر ری خوه ل بهر پیکین وی نه دگرتن. هه ر
کو گافه ک دناقیت سی چار شووژک ژ بهر پوزکا سو لا
وی دپه نگرین قه راغین ری، چووکی ل ناف گوند وه ک
باشوکان دادابن وان، فرده و وی ده دفریان. بین ل سه ر
داران، ژ سه ر شاخکین نزم دفریان سه ر شاخکین هه ری
ژۆرین.

ل سه ر ته نووری کورته پستا پیره کان بوو:
«خورتین مه بین عازب، بین کو ئیرو مه شا فی
قه چیکتی دیتن، گشت ئی دۆرا زه واجی ل مه بکن.»

«ما هه و بین عازب؟»
«گشت ئیدی هه ما وی تاژانا بدن خوه...»
«دی بلا تاژانا بدن خوه، بلا زوو بزه وجن ژ بو کو
چاقین وان نه ل دهر بن.»
«ب خوه دی قسیمی زلامان باوه ریا من ب وان نایئ،
زوو ژى بزه وجن و درهنگ ژى بزه وجن وه ختا قه حبه که کن
بین ب دوو دکه فن.»

خوه سوویا گه وری گاغا ل بووکا خوه دنیری جوانیا وی
دهاته بی ری. «گونه هین» کو د تالده بیان ده کریوو، بین
بچووک و مه زن گشت د بهر چاقین وی ره دبهورین. چل
سال ژ عه مرئ خوه دناقیت و دچوو پانزدهه سالییا خوه.
وی وه ختی که چکه که جوان بوو، خوه شک و به دهه بوو.
دناف گوند ده خوه ل با دکر و دگه ریا، چاخا هوریا ل
سه ر سه ری ل شاخکین داران د نالقوی و دسه ر پۆری وی
ره دشه متی، وی ته و ل خوه دانه تانی کو هه ما ل دوو خوه
بزرین. وه ختا دهاته بی ری کو خورتین گوند ژ سه ر
شاخکین داران هوربین وی ددانه هه ف، ده ستی خوه د
هه ف ددا و دکه نیا. تالده بین کوکی داران، پاش به ندین
ره زان، قووزیکین خانینیان، نزارین زاران، خربه بین
تهرکری، یه ک ب یه ک ده اتن بی ری. د بهر خوه ده:
«خوه دیتو! ترس و هه به جانا هه قپه لدانین ب دزی
چقاسی خوه ش بوو!» گوت.

وه ختا دکه ته خه یالین قیزیتیا خوه، خویناوی رۆن
دبوو، گه رماهییه ک ل سه ر جانی وی به لادبوو، سو رایی ب
رووی وی دکه ت، ئافه ک شیرین ل سه ر زمانئ وی ددا
دهر، لیقین وی بین پوچ شل دبوون و دلئ وی نه رم
دبوو، خه یالان ته سیر ل دلئ وی دکر تیکه لیین وی بین
ب بووکی ره هه به کی باش دبوون. لی لهه فه اتنا وان زیده
دۆم نه دکر. وه ختا ل وی ب گومانی هاوه نا دکه ت،
دلکوچه ریین وی ددیت، وی چاخئ بیه نا وی ته نگ
دبوو، نه و خوه سوویا نه رموکی دچوو، هه شکوله که نو دهاته
شوونئ. قنیاته که ولۆژی ره حاسل بوو بوو کو، فی
بووکا ته زه نه بی ترساندن وی هه تیکه تیه که مه زن ب
سه ری خوه و بی وی ده بینه.

دو کوپین وی بین زامۆته هه بوون، فکری و گوت: «ما
نه و ژ بو کیژان رۆژی نه؟» شانن پی وان و گارنیتن بووکی
ژ وان ره کر، هه ر دوو کو ری خوه ته هه ناندن، سو رکر و

ب سهر بووکي ده شانندن، کورپين وي فلتين بووکي. وهک د جورن ده دان بکوتن سهر و جانج وي ب کولمکان، ب داران د بهر ههف ده کوتان. پي ل سهری وي کرن، د بنی لنگين خوه ده نه جقاندن و ب گوليپن پوری وي گرتن و وان نهو ب خوئی ره کشاندن. ل حهوشي وان گهودی وي ب ههوا خست و وان وهکی بهراتهيه کي نهو چهند کر بهر لنگين ديا خوه.

گوندی بچووک و مهزن، زلام و پيرهک گشت ژ مالين خوه ده رکه تیبون، ته ماشه يا ليدانا زاموته بان تا ل گهوری دکرن. لي نه ژ چي و نه ژ خه راب که سي ژي خه بهر نه ددا و هايپن خوه ژي نه دنانين. گه وری وهکی پسيکهک ههفت روحو دمر و ههر جاري ژ نوو فه روه پي ده دهات.

رابوو سهر خوه، ده لکهک دا خوه سووي، سهری خوه بلند کر، کوليمه کين خوه شداندن، دهستی خوه دا پاش خوه، سينگا خوه ده رخست ده رقه و وهکه شفته رکه کي خوه ل نافا کوما ته ماشه فانين گونديپن بيدهنگ خست و مه شييا. گوندی گشت ره فین، که تن مالين خوه و ده رپين خوه گرتن.

چووکين ل سهر ريبيا گه وری بين کو د ناڤ شووژکان ده ل هه بکان دگه ريان، وهختا چاڤ ل گه وری که تن وهک دهست ب دهست چفته يهک ب وان ده ته قيا به هه بکين جهه و گه نمين د ناڤ نوکلين خوه ده بهردان، باسکين خوه فه کرن و ب ههوا که تن.

* نهڤ کورته چيروکه ژ پهرتوکا کومه له چيروکين ب نافونيشانی (بهوشتا لال) روپه لين (۲۵-۲۸) هاتيه وهرگرتن، کو چاپا وي يا يه کهم ژ نالين وه شانخانه يا نافه ستا فه ل سالا (۲۰۰۶) ئ ل سته نبولن هاتيه چاپ و به لاقه کرن.

ههژی يه بيژين کو سه لاهه تين بولوت ل سالا (۱۹۵۴) ئ ل ديرکي ژ دايکيوويه و نه ستيتو يا پهروه دهين ل ماردنين ب داوی نانپيه، دوو سالان ماموستاتي ل ديرک و قهرسي کريه. ژ بهر خه باتا وي يا سياسي (۸) سالان هاتيه زيندانين کرن. ل سالا (۱۹۹۷) ئ ل سته نبولن (کتبخانه يا مه ديايي) دانايه. د هنک رۆژنامه و کوفاران دا نفيسين و چيروکين وي هاتينه به لاقه کرن.

- رامن -